

2007 Temmuz

İÇİNDEKİLER

Bir Dosta İthaf	F 12	Siyâset (1)	F 43
Çiçekler	F 46	Sorarım	F 11
Ciddi Bir Cevap	F 06	Vasiyet - 1	F 19
Depresyona Girdik	F 16	Vasiyet - 11	F 29
Dil-dâra	F 49	Vasiyet - 13	F 31
Diyeceksin	F 05	Vasiyet - 10	F 28
Doğum Günüm	F 13	Vasiyet - 12	F 30
Dostum	F 47	Vasiyet - 9	F 27
Dörtlükler	F 09	Vasiyet - 4	F 22
Ebâbil	F 41	Vasiyet - 5	F 23
Efendim	F 15	Vasiyet - 2	F 20
Esbâbı Nedir	F 40	Vasiyet - 3	F 21
Gördüm Seni Şarkısı	F 03	Vasiyet - 14	F 32
Gülüyordu	F 37	Vasiyet - 15	F 33
Haz ve Naz	F 34	Vasiyet - 7	F 25
Hiç Dinlemez	F 02	Vasiyet - 6	F 24
İthâf	F 17	Vasiyet - 8	F 26
Kaza	F 18	Vermaz Haraç	F 35
Kıt'alar	F 01	Ve zin	F 36
Korkmadık	F 45	Yeni Yıl	F 50
Kulusun	F 38	Yolculuk	F 10
Lûgatçe	F 50	2008 Temmuz	
Ma'nen İkâb	F 48	*****	
Mevlâya Bırak	F 07		
Mübârek Ramazan	F 04		
Mütekâmil	F 39		
Ramazan Temennileri	F 08		
Rubâiler	F 14		
Sahte Bir Şeyh	F 44		
Seçenekler	F 42		

F 01

KIT'ALAR

Bir çiftte gözün varsa, bakacak
Çul düşkünün insanlara, bir bak
Dünyâya gelir her yeri çıplak
Son giydiği don bir kefen ancak.

Mefûlü mefâilü feûlün

/ / . . / / . . / /

Hem habâset, hem hamâset sendedir.
Hüsn-i hisâl hem felâh sînendedir.
Hemşerim, her şeyde vardır hakikat,
İşte hikmet yaptığın hamlendedir.

Habâset = kötülük

Hamâset = cesaret, kahramanlık

Hüsn-i hisal = huyların iyiliği

Felâh = kurtuluş, mutluluk

Hikmet = Hakimlik, bilgi, sebep

Fâilâtün fâilâtün fâilün

/ . / / / . / / / . /

Ekilen her tohumun çıktığı bostan görürüm.
Gelecek günde çiçek, meyve, güzel gül verecek.
Batı Lübnanda yıkılmış harabistan görürüm.
Gömülen bunca çocuklar ne zaman gün görecek?

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

Dağ başında âb-1 hufte fasl uyur
Kış bitince canlanır yolak bulur
Durmadan diyâr gezer sonunda tüm
Dostlarıyla birleşince bahr olur.

Âb-1 hufte = kar
Fasl = mevsim
Bahr = deniz

Fâilâtü fâilâtü fâilün
/ . / . / . / . / . /

Ekser eşhâs hayvanâmiz harbederler
Olsa mağlûb, gelse gâlib aybederler
Kim muzaffer fark eddilmez harp sonunda
Ehl-i gavgâ i'tibardan kaybederler.

Ekser eşhas = çok kimseler
Ehl-i gavgâ = kavga edenler

Failâtün failâtün failâtün
/ . / / / . / / / . / /

F 02

HİÇ DİNLEMEZ

Levh-i mahfuz hep yazar hiç dinlemez
Havf- 1 ecel makber kazar hiç dinlemez.

Komşu düvel sulh için ceht etmeden
Harbeder köy, kent yıkar hiç dinlemez

Ciddi mü'minler kılar her gün namaz
Her sabah kur'an okur hiç dinlemez.

Sor nedendir bî-sebep haksızlığa
Milli meclis göz yumar hiç dinlemez

Bir kısım menhûs havâdis dâima
Yerleşir hâtır-nigâr hiç dinlemez.

Tıflı erken tenvir etmektir gerek
Gûş-i etfal hep duyar hiç dinlemez.

En mühim dersler dahî versen bile
Bir kısım gençler bıkar hiç dinlemez.

İlk bahardan sonra bir yaz mevsimi
Bir böcek cümbüş çalar hiç dinlemez.

Cümle insanlar bilir dağlarda her
Kış gelince kar yağar hiç dinlemez.

Nerde olsan, nerde kalsan her zaman
Şems doğarken şeb batar hiç dinlemez.

Usta bir baĝbân bilir yaz gelmeden
Her bahar ezhâr açar hiç dinlemez.

Kimbilir kaç rûz-ü şeb kış mevsimi
Gays yağar şimşek çakar hiç dinlemez.

Pek lüzumsuz sırnaşık çok tutkular
Can sıkar cânan sıkar hiç dinlemez.

İhtiyar, genç, her yaş insan bir defa
Görse bir büt, göz bakar. hiç dinlemez

Âşık olsun, mâşûk olsun yok ki fark
Mest olanlar kalp yakar hiç dinlemez.

Muztarib şâir yazar bir şah beyit
Bülbül ağlar, gül güler, hâr hiç dinlemez.

Bilmiyenler her taraftan lâfeder
Bir taraftan yol tıkar hiç dinlemez.

Ey Fatin coşkun taşan cuy-bâr gibi
Şi'riniz kalpten çıkar hiç dinlemez.

Levh-i mahfuz = Manevi levha, kader

Havf- 1 ecel = ecel korkusu

Düvel = devletler

Ceht = çaba

Bî-sebep = sebepsiz

Menhûs havadis = uğursuz hadiseler

Hâtır nigâr = resim gibi hatırda kalan

Tenvir = aydınlanma

Tıflı = çocuĝu

Gûş-i etfal= çocukların kulağı
Şems = güneş
Şeb = gece = bahçivan
Ezhâr = çiçekler
Rûz-ü şeb = gündüz ve gece
Gays = yağmur
Büt = put, güzel kız
Muztarib = rahatsız, ızdırab çeken
Hâr = diken
Cuy-bâr = ırmak, akar su

Failâtün failâtün failün
/ . / / / . / / / . /

F 03

GÖRDÜM SENİ ŞARKISI

Gördüm seni ben dün gece kaç kerre düşümde
Birden bırakıp Meclisi koştun bana geldin
Gördüm seni ben dün gece kaç kerre düşümde
Gerçekten inandım ki Venüs'ten de güzeldin.

Cennetteki yaşlanmış ağaç sâyelerinde
Bin katre-i âb kaynağı fevvârelerinde
Neş'eyle gezerken bu behişt bahçelerinde
Gördüm seni ben dün gece kaç kerre düşümde
Gerçekten inandım ki Venüs'ten de güzeldin.

Sâye = gölge

Katre-i âb = su damlası

Fevvâre = fıskıye

Behişt = cennet

Mfûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

/ / . . / / . . / / . . / /

F 04

MÜBÂREK RAMAZAN

Rahmet ve refâh lûtf et amîm ümmetine
Yâ Rab, şu muazzam Ramazan hürmetine. (1)

Şarktan çok uzaklaştır o insafsız Garbi
Yâ Rab, bu mübârek Ramazan hürmetine.

Durdur sonu menfûr şu uğursuz harbi
Yâ Rab, bu mukaddes Ramazan hürmetine.

(1) *SAFAHAT'tan, Mehmed Âkif Ersoy*

Amîm = bütün, umumî

Menfûr = iğrenç

Mfûlü mefâîlü mefâîlü feilün

/ / . . / / . . / / . . /

F 05

DİYECEKSİN

Ferdâ beni dört gözle makâmında mı bekler?

Mahdûr diyeceksin.

Seksen yıla her dün yine bir gün daha ekler.

Makrûr diyeceksin.

Her gün kuru gövdemdeki kalp darbesi tekler.

Mahtûr diyeceksin.

Ferdâ = yarın

Mahdûr = saklı, gizli, belli değil

Makrûr = daha evvel kararlaştırılmış

Mahtûr = tehlikeli

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

/ / . . / / . . / / . . / /

Mefûlü feûlün

/ / . . / /

F 06

CİDDİ BİR CEVAP

Leylekler uçar hepsi berâber
Pîr şâhin uçarken yalnız hep.

Ben veznimi seçmekte muhayyer
Sizler müteşâir kalınız hep.

Gerçek kişi manzûme yazarken
Siz gaflete toptan dalınız hep.

Mefûlü mefâîlü feûlün

/ / . . / / . . / /

F 07

MEVLÂYA BIRAK

Kıl nefsini pâk, kalbini ak, sen
Vaktinde namaz kılmağa bak sen
Tut her gün oruç tüm Ramazanda
Bâkîsini Mevlâya bırak sen.

Git makbere dostlarla berâber
Rahmetli duâ ceddine gönder
Bayram günü Fitreyle Zekât ver
Bâkîsini Mevlâya bırak sen.

Yaptıkların ahvâle delildir.
Zenbinle sevâbın kökü dildir.
Sen kendini kendin gibi bildir.
Bâkîsini Mevlâya bırak sen.

Ahvâl = olanlar
Zenb = suç, kabahat, günah

Mefûlü mefâîlü feû lün
/ / . . / / . . / /

RAMAZAN BAYRAMI TEMENNİLERİ

Nice bayramları görmek nasib olsun bize dostum.
Yüce Mevlâ vere sıhhat ve afiyet size dostum.

Açılır fitr-ayının günleri cennetteki ebvâb
Nur açar mü'mine aftâb, görünür her gece mehtâb.

Ramazan şehrini tekrar görelim şa'saalarla
Gülelim, dolduralım bayramı şen kahkahalarla.

Büyük akrâbaların yeddini öpmek gerekirken
Gidelim bayramı tebrik edelim bir sabah erken.

Bu mübârek id-i-sağir günü hep âlemi islâm
Yaşasın sulh ve sükûnetle. Mezellet bula encâm.

Sakın ihmâl ile Mehmet, unutup geçme bu bayram
Fakir eytâma da yardım gerekir muhterem eyyâm.

Ebvâb = kapılar

Aftâb = güneş

Şa'saa = parlaklık, gösteriş

İd-i-sağir - küçük bayram

Mezellet = horluk, hakirlik, alçaklık

Encâm = son, nihayet

Eytâm = yetimler

Eyyâm = günler

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

F 09

DÖRTLÜKLER

Dün bülbülü gördüm aralıksız gülüyordu
‘Gül sen bana tutkun birisin’ sanki diyordu.
Şaşkın ne kadar vecd etti ki bıktırdı habîbi
Hem nefisini yıprattı hezâr, hem gülü yordu.

Vecd etmek = kendinden geçmesine, aşkın
Habîb = sevgili
Hezâr = bülbül

Mefûlü mefâîlü mefâîlü fûlün
/ / . . / / . . / / . . / /

Hemşerim hesap zamanı muntazır
Yaptığın güzel amel görür hatır
En sonunda hallolunca intikâl
Rûh uçar, beden çürür, eser kalır.

Muntazır = bekleyen
Amel = iş
İntikâl = bir yerden bir yere nakil

Fâilâtü fâilâtü fâilün
/ . / . / . / . / . /

Yaşadın bunca zaman, dehr ile hem birlik yeter
İki misl ücreti var zorla atılmış hatvenin.
Sana seksen seneden fazla misâfirlik yeter
Tadı var demli çayın, hâtırını fincan kahvenin .

Hatve = adım

Feilâtün feilâtün feilâtün fâilün
. . / / . . / / . . / / / . /

Sevinç göçtükten sonra sanki hislerime kuldum
Anısın1 sakladım kalbimin bir cebinde
Neden sonra uyandım aradığımı buldum
Karımın gülüşünü kızımın kevkebinde.

Sevinç = karımın adı
Kevkeb, yıldız = kızımın adı

Hece: 7 + 7 = 14

F 10

YOLCULUK

Geldi zamanı da yeri de
Eserler bıraktın geride
Birşeyler götürmek yoksa da
Kaldı yüz kilo et deride.

Sevabın günâhından çoktur
Gönlün açsada gözün toktur
Belli bir yerin, yurdun yoktur
Yaşadın ötede beride.

Fatin yüzün, benzin solmakta
Verilen günlerin dolmakta
Artık her şey belli olmakta
Yolculuk alâmetleri de.

Hece: duraksız 9' lu

SORARIM

Bana kir kez gülebilen seni mazrûr mu eder?
Sana her dem köle olmam seni mağrûr mu eder?

Bu bahar mevsimi tek neş'eli gün kalsa bile,
Kelebeklerle uçan nefisini meşhûr mu eder?

Sana hayranlığı göstermek için şehvet ile
Sana bağlanma alışkanlığı mahsûr mu eder?

Yalınız bir gece biz diz dize kalsak ne olur?
Dudağından bir öpüş lebbini mahrûr mu eder?

Bu gazelden sana bir beyt verebilsem, bilemem,
Beni memnûn eder ammâ seni mesrûr mu eder?

Ne için boş yere hasret dolu pest-baht olalım?
Çok uzak kalmağa âlem bizi mecbûr mu eder?

Yaşı seksen yılı bulmuş hoca Mehmet Fatin'in
Sana tutkunluğu, genç kalbini mahzûr mu eder?

Mazrûr = zarar görmüş, zarara sokmuş

Mahsûr = hasredilmiş, muhasara edilmiş

Lebb = dudak

Mahrûr = ateşle yanmış gibi

Pest-baht = bahtsız, kısmetsiz

Mahzûr = sakıncalı, engel, hazer olunacak

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

F 12

BİR DOSTA İTHÂF

Çoğu bî-vefk hareketsiz gibi durmakla olur.
Olacak şeylere bir mânia kurmakla olur.
Sürügen başarısızlık yere düşmekle değil,
Düşülen yerde kalıp nefsin vurmakla olur.

Bî-vefk = başarısızlık

Sürügen = devam edegelen

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

F 13

DOĞUM GÜNÜM

Son meskenim güzel handı
Orda yaşam şeref, şandı
Görünüşe ayna kandı
Gözücüyla bir bakınca
Ayna benden çok utandı.

Bahçemizde gül dermekte
Genç kızlara ders vermekte
Böyle hasret gidermekte
Varmış gibi bir sakınca
Ayna benden çok utandı.

Çalışmakla başı yordum
Mes'uliyet taşıyordum
Sâkin hayat yaşıyordum
Öz geçmişe yaş takınca
Ayna benden çok utandı.

Konuşurken mırıldadım
Hem öksürdüm hem hırladım
Gençliğimi hatırladım
Gözlerimden yaş akınca
Ayna benden çok utandı.

Bir tansiyon hastasına
İçki doldu mey tasına
Doğum günü pastasına
Seksen tane mum yakınca
Ayna benden çok utandı.

Hece: 4 + 4 = 8

RUBAİLER

Yol şaşırılmış kimsenin zinhâr bilinmez niyyeti
Hem kader vardır denilmiş, hem de şahs hürriyeti.
Zenginin hiç farkı yoktur bir fakirden vesselâm
Hüsn-amelden bellolur insanların şahsiyyeti.

Zinhâr = aslâ

Hüsn-amel = iyi işler yapma

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
/ . / / / . / / / . / / / . /

Şu vezinsiz yazılan bâzı şiirler
Cem'edersen bir aruz beytini tutmaz.
Kimi zevksiz dizeler zihni zehirler
O kadar kirli ki pür-pâk su arıtmaz.

Cem' = toplam

Köstik = asit, sabun

Feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / /

Bilen ancak yaşayış devrini söyler
Yorulan baş ayağın cevrini söyler
Bu kadar çok seneden sonra kırılmış
Yüzün, özgeçmişinin seyrini söyler.

Devrini = zamanın dönüp dolaşmasını

Cevrini = eza, cefa, zahmetini
Seyrini = geçmiş ve gelecek gidişini

Feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / /

Kalbinde yeşil zinde çınar besle ki bir gün
Bir bülbül-i şeydâ konarak şarkıya başlar.
Hiç bilmediğin şarkıyı söyler ki, düşkün
Ferhat gibi, gönlündeki ses yankıya başlar.

Bülbül-i şeydâ = şaşkın, divsne bülbül

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün
/ / . . / / . . / / . . / /

Suyu yüksek tepelerden yavaş indirme yolu
Koca bir hamlede birdenbire atmakla değil.
Dere kazmakla olur. Kazmayı satmakla değil.

Alışılmış nice kerh işleri sindirme yolu
Gider ancak alınan doğru kararlarla dolu
Yola çıkmakla olur. Gölgede yatmakla değil.

Kerh = İğrenç, çirkin, ikrah edilen şeyler

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

EFENDİM

Tam üç sene hiç yılmadan emrinde köleydim
Hizmetçisi ben, gözcüsü ben, bekçisi bendim
Yıllar sonu hasretle senin kalbine girdim
Lutfunla fakir hâneme hoşgeldin Efendim.

Hasretzedenin korktuğu aşk derdini bildin
Hiç görmediğim bahçede güller derebildin
Bir kuş gibi kış gelmeden evvel gelebildin
Lutfunla fakir hâneme hoşgeldin Efendim.

Bir müddet için senden uzak beldede kaldım
Birkaç defa dostlarla selâm nâmesi saldım
Âhirde seni gizli harem-gâhıma aldım
Lutfunla fakir hâneme hoşgeldin Efendim.

Mefûlü mefâîlü mefâîlü faûlün

/ / . . / / . . / / . . / /

DEPRESYONA GİRDİK

Keyflenmek için dosta uyup meye düştük
Gâh sâkiye, gâh mutribe, bâzan neye düştük
Hiç bilmeden ayyaş dolu dünyâya gelince
Depresyona girdik, gece meyhâneye düştük.

Çirkef bulaşır herkese ihlâsta olunca
Kanserle ölen gençler için yasta olunca
Bir kış günü beklenmedik an hasta olunca
Depresyona girdik ve maraz-hâneye düştük.

Seksen senelik bahçede güller soluverdi
Düz râhı değil nefis bize mahrûb yolu verdi
Sırf içtiğimiz mâyi zehir şürb oluverdi
Depresyona girdik, mezar-astâneye düştük.

Mutrib = çalgıcı, hanende

Sâki = içki sunan

İhlâs = temiz yürekli, temizliği seven

Maraz-hâne = hastahana

Râh = yol

Mahrûb = bozuk, harap edilmiş

Sırf = sade, yalnız

Şürb = içilecek şeyler

Mezar-astâne = mezar eşiği

Mefîlü mefâîlü mefâîlü feûlün

/ / . . / / . . / / . . / /

F 17

İTİRÂF

Tüm tesâdüftür buluştuk bir sabâh
Müşterek nakşeyledik birkaç günâh.
Tatlı pişmanlık duyarken dün gece
Ben dövündüm. Belki sen buldun refâh.

Râzıyım ben bir cezâya. Sen eğer
Bir sevâp yaptınsa dün milyon değer.
Kimse bilmez gün doğarken her seher
Çok dövündüm. Keşke sen bulsan refâh.

Fâilâtün fâilâtün fâilün

/ . / / / . / / / . /

F 18

KÂZA

Havf etme sakın seng-i kazâdan,
Kevkeb gibi düşmüşse fezâdan.
Kem mu'cizeler acze sezâdır.
Her mu'cize bir yahşi kazâdır.

Bin bir çeşit işlerle olaylar
Beklenmede zorlarla kolaylar
Mef'ulleri bir noktada bağlar
Her mu'cize bir yahşi kazâdır.

Havf = korku
Seng -i kazâ = kaza taşı
Kevkeb = yıldız
Acz = beceriksiz
Kem = kötü
Sezâ = benzerlik, yaraşır
Mef'uller = yapılmışlar, olmuşlar

Mefûlü mefâîlü fe ûlün

/ / . . / / . . / /

F 19

VASİYET 1

Bu dünyaya gelenler giderler birer birer
Zengin fakir yanında hem padişah hem rençber

Genellikle insanın yaşadığı son anlar
Aklı başına gelir öleceğini anlar

Cesaretsizlik başlar ecel başa gelince
Hiç kimseden korkmayan düşünür ince ince

Bu günler onlar için herşeyden çok mühimdir
Bazılar zanneder kuruntudur, vehimdir

Bu durum karşısında kalınca tek başına
Vasiyet mevzuunu açar arkadaşına

Can çekişen pir için vasiyet ne demektir
Verdiği emirlere itaat istemektir

Geriye kalanlara bir talimat vermektir
Çocuğuna kızına bir nasihat vermektir

Bazan bu vasiyetin değişik istek tonu
Rica etmek yerine emirdir yüzde onu

Allahına yalvarır affını diliyerek
Bütün yaptıklarından ‘ Pişman oldum’ diyerek

Suçunu itirafla yaptığından utanır
Bu dünyadan gidince azap bitecek sanır

Hiç bir sorun kalmasın kendisini sıkacak
Ahret yolculuğuna işte böyle çıkacak

Tekrar tekrar edilir vedalaşma sözleri
Yavaşça mırıldanır kapanırken gözleri.

Bu konuda basılmış kitapları okudum
Çok meşhur kimselerin isteklerini buldum

Kıral, vezir, başvekil, çiftçi tüccar ve asker
Arzusundan örnekler vereyim teker teker.

F 20

VASIYET 2

Sultan Abdülmecit Han

Tanzimat döneminde genç bir padişah olan
Mahmut ikinin oğlu Sultan Abdülmecit Han

Kendine yapılan bir suikastte ölmedi
Katli yapmak isteyen adamı öldürtmedi

Otuz dokuz yaşında veremden vefat etti
Ölümünden az evvel şöyle vasiyet etti

‘Yavuz Sultan Selimin şerefine şanına
Mezarımı kazınız türbesinin yanına.’

Vasiyeti yapıldı genç Abdülmecit Hanın
Naşı da defnedildi. bu muhterem sultanın.

F 21

VASİYET 3

Adnan Menderes

İbrahim Ethem oğlu Adnan, doğdu Aydında
Annesi Tefrika da yazılıdır kaydında

Öksüz, yetim büyüdü, çalışarak yetişti
Okul bittikten sonra siyasete girişti

İşte bu sıralarda yaptı askerliğini
Başarıyla yürüttü millet vekilliğini

Demokrat Partisinin başkanlığını aldı
Sıkıntılı günlerde on yıl başbakan kaldı

Müstakim bir yol tuttu, ne sağ idi ne soldu
İhanetle suçlandı, idama mahkum oldu

Başbakan Menderesin yegane hediyesi
Son mektupta yazdığı oğluna tavsiyesi

‘Ođlum Yüksel, sebat et eğer inanıyorsan
İşinden derkal ayrıl şayet yapamıyorsan’

Vatan, millet uğruna ölen Adnan Menderes
‘Hiç te muğber değilim’ diyerek verdi nefes.

F 22

VASİYET 4

Şehzade Cem Sultan

İyi bir tahsil gören büyük şair Cem Sultan
Türkçe, Farsça, Arapça dillerde yazdı divan

Fatih Sultan ölünce Bayezid tahtı aldı
Şehzade Cem kavgada yenilgeye uğradı

Uzun bir harpten sonra kurtardı jaketini
Önce tahtı kaybetti sonra memleketini

Rodos kulelerinde gözaltında sürgündü
Romada Papalıkta bahtsız bir hayat sürdü

Zehirli usturayla traş olurken düşmüş
Papanın bir emriyle zehirlenerek ölmüş

Fesini anasına salıp demiş 'Koklasın
Annem bunu ve bedbaht Şehzadesini ansın'

Bayezide bir mektupla son arzusunu demiş
Annesine kızına bakmasını istemiş

Na'şının memlekette defnedilmesi için
Bir ricada bulunmuş ağlamış için için

Bayezid bu isteği yerine getirmiştir
Bu suretle bir kardeş kavgası da bitmiştir

F 23

VASİYET 5

Aziz Nesin

Aziz Nesinin Mehmet Nusrettir asıl adı
Türk edebiyatının her dalında oynadı

Her konuda muhtelif mecmualar çıkarttı
Fıkra, taşlama yazdı, şöhreti böyle arttı

Aziz Nesin çocuklar için vakıf kurmuştur
Sağlığında şöyle bir beyanda bulunmuştur

‘Bizler varlığımızla dedemize borçlandık
Evlatlara bu borcu ödemeliyiz artık’

‘Mezarımı kazınız bilinmeyen bir yere
Dostlar bile gelmesin ziyarete bir kere.’

F 24

VASİYET 6

Şair Eşref

Manisalı Eşrefin şöhreti Heccav Şair
Müslüman Bektaşıydı, değildi zındık kâfir

Tutamadı dilini doğru bir yolu seçti
Haksızlığa isyandan ömrü sürgünde geçti

Hükümet birkaç defa hürriyetini aldı
Lâkin yalnız kendine düşünceleri kaldı

Şair Eşref kaybetti meskenini yerini
Unutamadı hiciv yazma karakterini

Vefat etmeden evvel arzusunu belirtmiş
Yazdığı bir kıt'ada vasiyetini etmiş

Niyyeti sâf olunca hak sahibi kişinin
Mutlak hayırlı olur âkibeti işinin

'Ben fâtiha istemem dokunmasın taşıma
Mezarıma gelmesin söyleyin kadaşıma'

Vasiyeti mucibi mezarını kazmışlar
Konan taşın üstüne kıt'asını yazmışlar.

VASIYET 7

Necip Fâzıl Kısakürek

Necip Fâzıldır adı, Kısakürektir sanı
İstanbulda doğmuştur bu şairler sultanı

Gerçekleri söylerken fikri sözü açıktı
Bu yüzden defalarca hapse girdi çıktı

Necip şiiirlerinde gösterdi niyyetini
Son günlerinde şöyle yazdı vasiyyetini

-‘Bu vasiyet herkese muhataptır diyorum
İnfazını gençlere emanet ediyorum

-‘Eserlerim topyekun sizlere vasiyettir
Sizlerden beklediğim Allaha ibâdettir

-‘Mukaddesâta karşı yazımı biliyorum
İstiğfarla Allahın affını diliyorum

-‘Mezara koymak için zinhar çiçek dermeyin
Cenaze törenine bir bando göndermeyin

-‘Yalnız namaz kılanlar tabutuma dokunsun
Nutuk- medih yerine bir fâtiha okunsun

-‘Benim kazâ borcuma karşı kur’an okutun
Beş adet namaz kılın, bir günlük oruç tutun

-‘Allâhın ve Resûlün emirlerini yayın
Mü’min bir şair diye beni de hatırlayın

Bin dokuz yüz seksen üç senesinde ölmştir
Merasimle Edirne Kapıda gömülmüştür.

F 26

VASİYET 8

Mithat Paşa

Ahmet Şefiktir Mithat Paşanın asıl adı
İlk Meşrutiyette çok büyük roller oynadı

Önemli işler yaptı, nâzırlığa ulaştı
Padişahın katlinde ismi kana bulaştı

Derhal tutuklanarak idam hükmü verilmiş
Önce Cidde'ye sonra Tâif'e gönderilmiş

Taif'te sürgüneyken boğuldu, öldürüldü
Basit bir merasimle cenazesi gömüldü

Karısına yazdığı mektup epey uzundu
Şahsi işleri için vasiyyette bulundu

'Benim kusurum için zinhâr etmeyin keder
İnşallah Allâh beni bağışlar ve affeder

'Kullandığım mühürü hemen atın denize
Düşmanların elinde bir zarar gelir size

'Siz her şeyi ilâhi adalete bırakın
Mahkeme-i kübrâda çüzülmesi çok yakın

Na'shının gelmesine müsaade edildi
Dokuz yüz elli birde Şişli'ye getirildi.

F 27

VASİYET 9

Nazım Hikmet

Toplumcu düşünceli, Sosyalistler yanlısı
Nazım Hikmete derler ‘Stalin hayranlısı’

Babası ittihatçı, anası ressam hanım
Selanik’te yaz günü dünyaya geldi Nazım

Galata Lisesinden sonra eğitim gördü
Değişik maceralı aşklı bir hayat sürdü

Askerlikte bir teşvik yüzünden mahkum oldu
Affedilince kaçtı, yolu Rusyada buldu

Moskova’nın muhteşem görünüşüne kandı
Ta ölünceye kadar vatan közüyle yandı

‘Ülkemden ayrılmakla hata ettim’ Diyordu
İtirafını halka söylemek istiyordu

Nazım oğluna dedi ‘Seni ben Memet yavrum
‘Kominist Partisine emanet ediyorum

‘Moskova’da ölmeden Türkiyede ölseydim
‘Koca bir çınarın altına gömülseydim

Bin dokuz yüz altmış üç günü Rusyada öldü
Kızlar manastırında mezarlığa gömüldü ,

F 28

VASİYET 10

Sultan Vahdettin Han

Osmanlı tarihinde, yüz birinci halife,
Sultan Vahdettin ile kapandı son sahife

Bu sultan genç yaşında tattı acıklı devri
Çok baskılara rağmen imzalamadı Sevr'i

Duydu yabancıların etrafı yaktığını
Düşman ordularınının karaya çıktığını

Sultanla Fevzi Paşa geldiler bir araya
Mustafa Kemal Paşa çağırıldı saraya

-‘Paşa, Paşa, Ben senin için bir karar aldım
Dokuzuncu Ordunun müfettişi atadım

-‘Allahın yardımıyla şayet olursa kısmet
Bu millete beraber yapacağız bir hizmet

-‘ Memleketi kurtarmak herşeyden daha üstün
Vakit kaybetmeden, git Anadolu’ya bugün

-‘Amma böyle durumda kararı sen verirsin
Türk milletini ancak sen kurtarabilirsin

Paşa bir Mayıs günü gizlice çıktı yola
Mustafa Kemal Paşa sana uğurlar ola.

Sultan bir şey almadı ihanet olur diye

Türkiyeden giderken Maltaya ve Mekkeye

Az sonra İtalya'da, San Remo'da yaşadı
Ölünceye dek orda mazlum ve müflis kaldı

Borç yüzünden evinin eşyası haczedildi
Vahdettinle Osmanlı tarihi sona erdi

Dünyada bazı şeyler değiştirilebilir
Unutmaz tarih onu hükmünü sonra verir

Asla vatan haini değilim ben diyordu
İslam topraklarında gömülmek istiyordu

Sultanın na'sı Şama usulca götürüldü
Sultan Selim Camii bahçesine gömüldü

F 29

VASİYET 11

Barbaros Hayreddin Paşa

Sultanlar Hızır Beye Hayrettin Paşa derdi
Batılılar da ona Barbaros adı verdi

Kaptan-ı deryâ oldu Akdenizin bu kurdu
Kânununin emriyle büyük donanma kurdu

İstanbuldan çıkararak batıya doğru gitti
Şimali Afrikada Cezayiri fethetti

Soğuk kış aylarında zannetme ki boş durdu
Donanmayı zaferden bir zafere koşturdu

Haçlılar filosunu hezimete uğrattı
Preveze harbinden sonra şöhreti arttı

Kısa bir hastalıktan sonra vefat eyledi
Ölümünden az evvel dileğini söyledi

-‘Gömün beni bir yere denizin yakınında’
-‘Bırakın da yüzeyim Boğazın akınında’

Barbaros Hayrettinin dileği dahilinde
Türbesini yaptılar Beşiktaş sahilinde

F 30

VASİYET 12

Fatin Rüştü Zorlu

Evliyâzadelerden Rüştü Paşanın oğlu

Dokuzyüz onda doğdu diplomat Fatin Zorlu

Avrupa dillerini öz dili gibi bildi

NATO'da Türkiyenin temsilcisi seçildi

Hariciye vekili oldu genç yaşında

Büyük roller oynadı diplomatlar başında

Menderesle beraber ilk demokratlardandı

Anayasayı ihlâl suçundan tutuklandı

Altmış bir Eylülünde idam hükmünü giydi

Diğer ma'sûmlar gibi suçsuzlardan biriydi

Fatin Rüştü müstesnâ asîl hayat yaşadı

Yapılan ithamları asîlce karşıladı

Şerefiyle yaşadı, millete etti hizmet

Adelete güvendi, meğer bu imiş kısmet

Abdestini alarak kıldı son namazın1

Tam bir huzur içinde eyledi niyazın1

Elleri bağlı halde sehpaye doğru gitti

Kelime-i şehadet getirdi dua etti

Sandalyaya çıkarak son sözünü söyledi

'Hak milleti korusun, zevâl vermesin' dedi.

F 31

VAİYET 13

Köprülü Mehmet Paşa

Osmanlı sadrazzamı Köprülü Mehmet Paşa
Dördüncü Murat Han'ın emriyle geçti başa

Gaddar, zalim, amansız bir devir açtı ama
Âdil, örnek bir sistem yerleştirdi makama

Fransızlarla bozuştı sefâreti kapattı
Elçiyi tevkif ile memleketten çıkarttı

Avrupadan gelen her tehdide cevap verdi
Korkmadan Vardon, Erdel savaşlarına girdi

Seksen beş yaşına dek beş sene hizmet etti
Ölmeden padişaha şunu vasiyet etti

-‘Rahat etmek istersen, bir emir lütfediniz
Sadâret makamına oğlumu getiriniz .‘

Köpülünün isteği derhal yerine geldi
Fâzıl Ahmet Paşaya mühür teslim edildi.

F 32

VASİYET 14

Merzifonlu Kara Mustafa Paşa

Sadrzamlardan biri Merzifonlu Mustafa
Yenilgeye uğradı Viyanada bu defa

Uzun İbrahim Paşanın çekilmesinin derdi
Edirneye mağlubiyet haberini gönderdi

Yenilge faturası haksız yere kesildi
Padişah Mustafayı defterlerinden sildi

Kırım Hanı Giray'ın orduya ihâneti
İle meydana geldi Viyana hezimetini

Paşa bir müddet için Belgratta bekledi
Padişah bir fermanla idamını istedi

Namaz kıldı bozmadan soğukkanlılığını
Boynuna takıverdi yağlı idam bağını

Cellatlar ipi çekti Merzifonluyu boğdu
Ölümünü duyunca düşmanlara gün doğdu

Kellesi Edirne'de bir camide gömüldü
Vücudu da Belgratta kabre defni görüldü .

F 33

VASİYET 15

Halikarnas Balıkçısı

Halikarnasta mukîm meşhur, büyük bir yazar
Dehâ ile cinnetin arasında san'atkar

Aslı Kabağaçlı Cevdet Şakir deniyor
Yazdığı eserlerden çok şeyler bekleniyor

Durmada tehlikeli yazılar yazıyordu
Böylece kuyusunu kendisi kazıyordu

Bir hikaye yüzünden sürgüne mahkum oldu
Çok geçmeden kendini hapisanede buldu

Yaptığı bütün suçlar gözönüne serildi
Üç yıllık sürgün için Bodrum'a gönderildi

Ceza müddeti bitti, durumu iyileşti
Çok sevdiği Bodrum'da bir sahile yerleşti

Bodrum'lu balıkçının son sözü şöyle oldu
-‘Çok iyi biliyorum, burda günlerim doldu

-‘Sevgili çocuklarım, yakında gideceğim
-’Bu dünyada herkese merhaba diyeceğim

-‘Tabutumu kabrime indirin yavaş yavaş
-’Mezarımın üstüne diktirin basit bir taş

- ‘Mezar taşı üstünde yazı mazı istemem
- ‘Düz bir taş yeterlidir. Şatafatı hiç sevmem’

Bodrum’da bir tepeye mezar yeri kazıldı
Arzusu üzerine vasiyeti yapıldı.

F 34

HAZ ve NAZ

Var iken böyle kesîf bendeki haz, sendeki naz
Sanırım bizde henüz gelmedi kış, bitmedi yaz
Gelecek günleri bir kerre düşün eyle niyâz
'Açılırsın güzelim sen dahi, sabreyle biraz' (1)

Dem alan mey gibi geldinse bu olgun çağına
Yürü, gez sallanarak hem soluna hem sağına
Güzel endâmını göster gülerek gül bağına
'Açılırsın güzelim sen dahi, sabreyle biraz' (1)

Kesîf = yoğun

Niyâz = dua

(1) Nedim'in gazelinden

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

VERMEZ HARAC

Gurbet eldendir misâfir hubz'a muhtac, bî-ilac
Yâresinden derde dûçar dem-be-dem kılmaz kazanc
Mübtezel kalmışsa suçsuz mübtelânın karnı ac
'Pîr-i kâfir kesbe kâdir olmasa vermez harac' (1)

Sinni seksenden de zâid yaşlanan kaplan gibi
Bir kafeste hapsedilmiş münhasır aslan gibi
Zâlime bac vermeyen Mehmet Fatim amcan gibi
'Pîr-i kâfir kesbe kâdir olmasa vermez harac' (1)

Hubz = ekmek

Dûçar = düşmüş

Mübtezel = değersiz

Mübtelâ = tutkun, düşkün

Münhasır = her yanı çevrilmiş

Bac = vergi

(1) 'Yaşlı kafir kazanacak güçte değilse haraç vermez' Şeyhülislâm
Kemalpaşaoğlu Ahmed Şemseddin Efendi'nin gazelinden bir mısra'.

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

/ . / / / . / / / . / / / . /

VEZİN

Feilün fâşeder esrârımı göstermek ile
Aruz efkârımı döndürmede bin bir şekile
Şiirim nutkumu, elfâzımı arttırdı fakat
Vezin eksiltmedi ahsâsımı bir nebze bile.

Bilerek haddimi gurbette unutmam yerimi
Ne kadar hür bile olsam ararım kişverimi
Yazarım zevk ile her gün kabaran hislerimi
Vezin eksiltmedi ahsâsımı bir nebze bile.

Fâş etmek = açığa vurmak

Elfâz = sözler, kelimeler

Ahsâsımı = hislerimi, dıygularımı

Kişverimi = memleketimi, vatanımı

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

GÜLÜYORDU

Dolaşan sisleri içmiş bulutun sînesi doldu
O sehâb damlar iken toprağa baktım gülüyordu.
Bu mübârek çiye muhtaç çimenin haznesi doldu
Sabah erken yıkanan yaprağa baktım gülüyordu.

Gün ağarmakla berâber kara leyl usluca kaçtı
Derelerden taşan ırmak suyunu bağlara saçtı.
Baharın müjdesi dağlarda yamaçlar çiçek açtı
İyi bir yıl daha geçti diye bahtım gülüyordu.

Sehâb = bulut

Leyl = gece

Feilâtün feilâtün feilâtün feillâtün
. . / / . . / / . . / / . . / /

F 38

KULUSUN

Kıral olsan dahi hiç kimseye kalmaz bu acun
Yere dimdik duran eşcâr dolu orman kesilir.
Kan için şahsa değil, topluluğun bir kulusun
Yasa bilmezsen eğer dehr sana düşman kesilir.

Uzanan bir halatın telle takılmış ucusun
Yenilir hasta yatarsın veya güçten kesilir
Töreden korkma eğil, topluluğun bir kulusun.
Sen eğilmezsen eğer dehr sana düşman kesilir.

Eşcar = ağaçlar

Dehr = dünya

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

MÜTEKÂMİL

Mütekâmil olabilmek bütün insanlara câzib
Fakat etmez mühim işlerde tağayyüratı tasvîb
Değişir fikrini öz şahsına kâr gördüğü yerde
Yapar elbet gereken tebdili farzmış gibi vâcib.

Mütekâmil = mükemmel, olgun

Câzib = çekici

Tağayyüratı = değişimleri

Tasvîb = uygun bulmak

Tebdili = değişmeyi

Farz = zaruri

Vâcib = yapılması gerekli

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

F 40

ESBÂBI NEDİR

Sorarsız biz bu nezâh hilkatin esbâbı nedir
Sonu mechûle giden hicretin esbâbı nedir

Bu sorumsuz yaşamın bir sonu var olsa bile
Daha dün gelmiş isek, avdetin esbâbı nedir

Ta doğuştan beridir, firaten insanda olan
Bir asâlet var iken zilletin esbâbı nedir

Köleliktir yapılan servete, mülkiyyete hep
Pula hasrettiğimiz rağbetin esbâbı nedir

Düşüyor çığ gibi dağdan, dolu servet yağıyor
Bu kadar mülk var iken kılletin esbâbı nedir

Unutup bizdeki ni'metleri bin kez, bilerek
Hased etmek gibi pest illetin esbâbı nedir

Yüce Mevlâ tarafından bize ihsânı görüp
Edelim şükr ve senâ, gafletin esbâbı nedir

Sorarım ben bu uzun gurbetin esbâbı nedir
Yalınız çekmesi zor hasretin esbâbı nedir

Uyarak geçmişe bir beldede kalmak yerine
Dem-a-dem gam getiren, fûrkatın esbâbı nedir

Uzak ellerle yakın beldede açlık yaratan
Bu musîbet, bu habis nedretin esbâbı nedir.

Gece dostlar tarafından kazılan laht çukuru
Bana re'sen görünür, sûretin esbâbı nedir

Ölünün konuştuğu tâbûtla beraber karadır
Kazılan hâk-i-mezar, zulmetin esbâbı nedir

Kim ararmış bilemem, vâde henüz gelmedi ki
Ecelin derdi nedir, dâvetin esbâbı nedir.

Sorunuz bunca kavî hiddetin esbâbı nedir
Çoğu hüsrarla biten şiddetin esbâbı nedir

Koca dünyâdaki mazlumlara yardım edecek
Kolay işler var iken külfetin esbâbı nedir

Açılır beldede mektep ve modern medreseler
Buna rağmen geri zihniyyetin esbâbı nedir

Kölelikten yana zincirleri kaldırmak için
Bize mahsus yarı hürriyetin esbâbı nedir

Bilerek seçtiğimiz sözde güzin kimselerin
Bu sadârette kabih sirkatin esbâbı nedir

Bulabildikçe vakit dosta güzel söz yerine
Kıl-ü-kâl yaparak gıybetin esbâbı nedir

Bize has terbiye, hürmet, iyi ahlâk yerine
Töreden çektiğimiz mihnetin esbâbı nedir

Nezîh = temiz, pâk

Fıtraten = yaradılıştan
Zillet = alçaklık, horluk
Kılllet = noksanlık, azlık
Gaflet = ihmal, ihtiyatsızlık
Dem - a - dem = her vakit, sık sık
Fürkat = ayrılık
Habis = pis, kötü
Nedret = eksiklik, azlık
Laht = mezar
Re'sen = alenen, kendiliğinden
Sûret = resim, hayalleme
Hâk-1-mezar = mezar toprağı
Kavi = kuvvetli
Kabih = çirkin, fena
Kıl-ü-kâl = dedi-kodu
Gıybet = çekiştirme

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

F 41

EBÂBİL (1)

Uçarak geldi selâm verdi Ebâbil,
Havadan savt bile gönderdi Ebâbil.

Kafamın saptığı müzmin yaralardan
Kuru bir nedbe demet derdi Ebâbil.

Seneler saklı sakîl hisleri deşti
Dönerek gösteriler serdi Ebâbil.

Beni ben bilmez iken belki doğuştan
Beni öz nefsimi yönderdi Ebâbil.

(1) Appalachia dağlarında yaşayan yerli bir kadın.

Ebâbil = dağ kırlangıcı

Savt = hafif bir ses

Müzmin = süregen

Nedbe = yara kabuğu

Sakîl = çirkin

Feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / /

F 42

SEÇENEKLER

Bu cihandan müteğayır yeri bilsek
Göçeriz biz, yaşamaktan yana bıkkın.
Felegin sunduğu şıkkayn, kötü tek tek
Seçeneklerden ölümdür biri şıkkın.

Müteğayır = değişik, frklı, başka
Şıkkayn = iki şık, iki seçenek

Feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / /

F 43

SİYÂSET (1)

Deniz, eşhâsı boğar sonra atarmış
Görünür bizde siyâset şebih-ül-bahr.
Bu kadar doğru sözün maksadı varmış
Siyaset şahsı rezil, sonra eder kahr

Eşhâs = şahısları
Şebih-ül-bahr = denize benzer
Kahr = mahvetme, helâketme

Feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / /

SİYASET (2)

Seçilen kimse bütün halka riyâsetlik eder,
Fakat onlar ki cesâretle hamâsetlik eder.
Unutup yetkiyi bir beygire yem verdiği gün,
Siyasal şuşl yapacak yerde siyâsetlik eder.

Hamâset = kahramanlık
Şuşl = iş, meşgale
Siyâsetlik = seyislik

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

SAHTE BİR ŞEYH

Yol Őaşırmıő Őeyhimin zinhâr bilinmez niyyeti
Hem kader gelmiş doğuştan, hem Őahıs hürriyyeti.
Zenginin çok farkı varmış bir fakirden vesselâm
Hüsn-amelden bellololur Őahsiyyetin haysiyyeti.

Kendi Őahsın medhederken gafleten kendin yeren
Dostu mutlak terkedip sehven husûmet gösteren
Gün doğarken her sabah mescitte yanlıő va'z veren
Sahte bir Şeyh açsa ağzın fâşeder za'fiyyeti.

Zinhâr = aslâ

Hüsn-amel = iyilik

Gafleten = dalgınlıkla

Sehven = yanlıőlıkla

Va'z = öđüt, nasihat

Za'fiyyet = zayıflık

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

/ . / / / . / / / . / / / . /

KORKMADIK

Bunca yıldır bıkmadan biz mâcerâdan korkmadık.
Bilmeden geldik cihânâ dehr-câdan korkmadık.

Cümleden gördük husûmet kimseden rahm gelmedi
Bekledik bir lutf kaderden hiç fenâdan korkmadık.

Hastalıktan kurtulup hoşnut geçen bir kaç sene
Bir yaşam derdiyle kaldık güç bekâdan korkmadık.

Lâceremdir hilkatene dünyâyâ gelmiş herkese
Bir tecellî varsa bi-kayd, intifâdan korkmadık.

Hakka ma'tûfen duâdan, secdelerden bellidir
Lâf-ı bî mânâ değil bû, biz gazâdan korkmadık.

İlmce ma'lûm canlı, cansız her şeyin vardır sonu
Biz de fânî can misâlî bir vedâ'dan korkmadık.

İşte bundan böyle Mehmet, herkesin mâlûmudur
Nâma mahsûsen yazılmış bir menâdan korkmadık.

Dehr-câ = dünya ikametgâhı Rahm = koruma, yardım
Fenâ = yok olmak Bekâ = baki kalmak
Lâcerem = elbette, şüphesiz Bi-kayd = kayıtsız şartsız
İntifâ = yok olma, kaybolma Lâf-ı bî mânâ = manasız söz Gazâ = Din uğrunda
savaş Menâ = ölüm haberi

Failâtün failâtün failâtün failün

/ . / / / . / / / . / / / . /

ÇİÇEKLER

Cevher gibi kıymetli metâ oldu çiçekler
Gurbette dahî medh ü senâ oldu çiçekler

Kış bitti muhakkak yine yaz geldi dedikte
Yerden çıkararak renkli dibâ oldu çiçekler

Bir mu'cizedir hastalığa derman aranırken
Beklenmedik an derde devâ oldu çiçekler

Hasret giderip neş'eyi artırmağa mebnî
İşret-kede mecliste sefâ oldu çiçekler

Göklerden inen sevgili sâkî tarafından
Hamrâ sunan illerde minâ oldu çiçekler

Meskende zitâ, neş'eli günlerde muamma
Kalplerde yatan tarz-ı edâ oldu çiçekler

Metâ = eşya Medh ü senâ = övgü
Dibâ = nadir kumaş Mebnî = kurulmuş
İşret-kede = içki satan meyhane
Hamrâ = şarap, bâde Minâ = şarap kadehi
Zitâ = süslü kadın Tarz-ı edâ = işve, cilve

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

/ / . . / / . . / / . . / /

F 47

DOSTUM

Bu kadar yıl yaşadın zevk alarak küfr ile dostum
Bu tarîk tez götürür gövdeni son menzile dostum

Seçilen meclis-i millette adaylar arasında
Lakabın 'Bankacı hırsız' diye düştün dile dostum

Senin isrâfını hoş görmede millet bu dem ammâ
Tutulursan sana kalmaz kara bir pul bile dostum

Kasadan çaldığın esham, yeter artık, bu ne cür'et
Seni deryâ boğarak fırlatacak sâhile dostum.

Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

F 48

MA'NEN İKÂB

İskenderun hasreti zayıf kalbimde yatan
Uzun zaman ruhuma sinmiş azâb gibidir
Sevdiğim Antakyanın tarihini anlatan
Şirin Hatay evleri şimdi harâb gibidir.

Sık sık yükseldiğine bakmadan ateşimin
Resimlerine dalıp annemin ve eşimin
Anısıyla kaldığım babamın, kardeşimin
Kemikleri çürümüş şimdi turâb gibidir.

Uzun ömür yaşamak bir himârlık değilse
Gurbet ümitlerinde inkisârlık değilse
Hastalıklar değilse, ihtiyarlık değilse
BAKİ senin çektiğin ma'nen İKÂB gibidir.

Hece : 7 + 7 = 14

DİL-DÂRA BIRAKTIM

Aruzun veznini fehm, şâir-i düm-dâra bıraktım
Yeni tarz şi'ri de garb düşkünü ağyâra bıraktım

Yazarım bilgimi, hissettiğimi sıdk ile billah
Bana tevcîh edilen telmihi, eş'âra bıraktım

Okunan bir kısa beytin bile şerh anlamı lâzım
Kötü ma'nası olan nazmı da rüzgâra bıraktım

Edebin verdiği şartlardan uzak kirli lügatla
Başiboş, saçma sapan sözleri mey-hâra bıraktım

Bu mukaffâ beytin metnini tullâbıma ithâf
Gazelin baş sözü bercesteyi dil-dâra bıraktım.

Fehm = anlaşılması

Düm-dâr = arkadan gelecek

Telmih = imâlî sözler

Mey-hâr = sarhoş

mukaffâ = kafiyeleşmiş

Tullâb = öğrenciler

Dil-dâr = sevgili

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

F 50

YENİ YIL

İşte önünde bir dağ geçeceksin sen onu
İniş yokuş yolların elbet gelecek sonu.

Düşünme hile riyâ, iyilik et herkese
Tatlı dille cevap ver, her kim sana ne derse..

Vatanımın yeli hiç esmedi mi orada
Hasretin gönlümdedir, sense uzak diyârda

Baba evinden ayrı, anne gözünden ırak
Kimsesiz yâdelerde durmadan çalışarak

Seneler hiç durmadan işte böylece geçer
'Ben geldim gidiyorum kazandığım senin' der

İniş yokuş yolların flbet gelecek sonu
İşte önünde bir dağ, geçeceksin sen onu.

Fatin Behçet Baki (15-2-1943, Antakya)

Hece: 7 + 7 = 14

Söyler miydin bana sırrı bu derde bulsan şifâ
Saffetimle olamadım lutfunuzun lâiki
Beni mağrur, beni âsi gördünüz mü bir defa
Hakârete düşmenizi i sterdi sanki Baki.

Hece: 8 + 7 = 15

Fotokopisini gördüğünüz bu şiiri, sevgili kardeşim Suat, İskenderunda eski evrakların muhafaza edildiği sandıkların birinde bularak bana gönderdi.

YENİ YIL adlı bu şiirin üzerindeki tarihten anlaşılacağı üzere ben, 64 sene evvel evden uzak kaldığım senelerde, Antakya Lisesinin son sınıfında iken, yazmış olmalıyım. Gördüğüm zaman ben de sürprizle karşılaştım.

Geçmişimizde öyle anlar var ki onları hatırlamak dünyalar değer. Bana talebelik günlerimi hatırlattığı için kardeşim Suat'a teşekkürlerimi bildirmek isterim.

Fatın (Temmuz 17, 2007)

F 51

2008 Temmuz

Farazâ seksene vardık diyelim
Gene bir yıl daha geçmiş sayılır.
Feleğin lûtfuna âzâb-1 elîm
Azalır derken esenlik yayılır.

Âzâb-1 elim = çok acı veren azap
